

DICSŐSÉG ISTENNEK
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. DECEMBER 24.)

*Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.*

Lectio: Lk 2,1-14. v.
Textus: Lk 2,13-14. v.
Énekek: 315/1-2; 5-7; 326/1-5;

OLVASMÁNY: Lukács írása szerinti evangélium 2. rész 1-14. verse:

„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött születésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”

Igehirdetés előtti imádság:

Megváltó Krisztusunk, akinek földre jövetelét, születését ünnepeljük ezen az estén, áldott légy, hogy előtted megállhatunk. Kegyelmedből ma is itt a Földön élve imádkozhatunk Téged! Köszönjük szereteteinket, akik velünk együtt ünnepelhetnek. Hálát adunk szereteteinkért, akikkel megajándékoztál, de már nem lehetnek velünk, mert engedted bölcs terved szerint, hogy itt hagyják a földi életet.

Könyörgünk, Urunk, Megváltónk, hogy ajándékozz meg önmagaddal! Ajándékozz meg Lelked által karácsony ünnepének lényegével. Hadd teljen el szívünk a Te magasztalásoddal, ahogy a mennyei seregek sokasága is magasztalt Téged, az Örök Istent. Ők olyan boldogan dicsérték Téged. Add meg nekünk is a dicsőítés örömét, hogy Szentlelkeddel beteljen mi is áldani és magasztalni tudjunk Téged ma is, és életünk minden napján!

Ebben a nehéz, megterhelt esztendőben, bajban, próbák között is, kérünk, Te hozd el szívünkbe, életünkbe az Üdvözítő magasztalásának örömét! Így segíts meg, hogy érthessük szavadat ezen az istentiszteleten is. Ámen.

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Lukács írása szerinti evangélium 2. rész 13-14. verse:

„És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke és az emberekhez jóakarát.”

Szeretett Testvéreim!

Azon az éjszakán történt ez, amikor az Úr Jézus Krisztus, az Isten Fia földre született. A Betlehem tájékán őrködő pásztorokhoz elvitte Isten küldötte az Üdvözítő születésének jó hírért, görög szóval evangéliumát.

És váratlanul megtelt az ég mennyei seregek sokaságának kimondhatatlanul fényes látványával és megtelt a levegő zengő énekszóval. Mert mennyei seregek sokasága dicsérte az Istent.

Láttunk már édesanyát, nagymamát beszélni boldog szeretettel a kis gyermekéről, kis unokájáról? Ahogy nem tudtak betelni a szóval, az örömmel? Láttunk már szerelmest áradozni a szerelméről? Láttunk már olyat, aki szinte rajong a munkájáért, és másról sem tud beszélni, csak amit elvégzett, ami problémákat meg tudott oldani? Láttunk már gyászolót, akinek a szíve szakad meg a veszteségben, de mégis olyan szeretettel beszél a halottjáról? Mert szívével, lelkével még mindig öleli azt, aki már nem lehet vele?

Pedig az édesanyának, nagymamának nemcsak öröme van gyermekében, unokájában, hanem szívében aggodás is: Mi lesz majd ebből a gyermekből? A szerelmes, ha nem akar tudni róla, akkor is ott van a lelke mélyén, hogy nem lesz minden tökéletes. Talán már túl is vannak néhány veszekedésen. Aki a munkájáért rajong, annak is mennyit kell küzdenie egy eredményes befejezésért? S aki gyászol az eleve összetört szívvel kénytelen beszélni a neki oly drága, de elhunyt hozzátartozójáról. És mégis ott van ajkukon a szeretettel, odaadással kimondott szó!

Mennyivel boldogabban, mennyivel tisztább örömmel dicsérhette a mennyei seregek sokasága a Mindenható Istent! Hiszen ők tudják, hogy Mennyei Atyánk tökéletes! Tudják, hogy Isten szeretete mindenek felett való. Tudják, hogy bölcsessége mindent felülmúl. Tudják, hogy jósága mindenhol jelen van. Tudják, hogy az ő tiszta, szent akaratára szükség van a leggazdagabbak palotájában és a legszegényebbek talán ajtó, ablak nélküli kis zugában is.

Magasztalták, ujjongó örömmel dicsérték, dicsőítették az Istent ott, a betlehemi éjszakában. És azóta sem hagyták abba a mennyben Isten dicséretét. A mennyei seregek sokasága ma is és örökké dicséri az Istent. Nincs okuk abbahagyni, nincs okuk a megváltoztatni véleményüket. Ma is zengik Isten dicséretét, és ezt fogják tenni örökké. Boldog az, aki úgy ismerte meg Istent, hogy elmondhatja: bármi történik is, nincs okom kételkedni Isten jóságában, bölcsességében, mindenek fölötti hatalmában, szentségében és tisztaságában!

Karácsony estéjén dicsérjük mi is az angyalokkal az örökké bölcs Istent, és ne hagyjuk abba dicséretét. Szemléljük kegyelmét és bölcsességét! Hiszen minél inkább ismerjük Őt, az áldott Istent, annál inkább tele lesz a lelkünk az ő dicséretével. Minden körülmények között, minden helyzetben. Adja is meg nekünk Mennyei

Atyánk, hogy így ismerhessük Őt. Mert akkor próbák, csapások alatt, betegágyon, gyászban ugyanúgy megtaláljuk benne vizsgáztatásunkat, békénket, mint a csendes, nyugodt, háborúságoktól mentes időkben.

Adja Istenünk, hogy be tudjunk ma is kapcsolódni az angyalok, mennyei seregek kórusába, akik ujjongó örömmel dicsérték az Istent: „*Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.*”

Amikor kisgyermekes versenyeznek, hogy kiépíti a legnagyobb homokvárat, és kiválasztják a győztest, mert övé a legszebb és legnagyobb, akkor az dicsőség. Amikor kolbászgyúró versenyen kiválasztják a szemnek, szájnak legjobban tetsző kolbászt, akkor a készítőjének ez dicsőség. Amikor szavaló versenyen győz valaki, akkor az neki dicsőség. Amikor egy focicsapat legyőzi a nálánál erősebb másik csapatot, akkor az neki dicsőség. Amikor egy párt győz a választáson, akkor az neki dicsőség.

Benne van a dicsőség szóban a fény, a ragyogás, a tekintély, az elismerés, a hírnév, a tisztelet, a méltóság.

A mennyei seregek sokasága Istennek adja a dicsőséget. Istennek, akit senki felül nem múlhat dicsőségben. Akit senki le nem győzhet! Aki végbeviszi bölcs tervét, mert minden a hatalmában van.

Néhány hete egyik gyógyszergyártó a másik után jelentette be, hogy megtalálták a koronavírus legyőzését segítő vakcinát. Azok a kutatók, akik ezen dolgoztak, minden bizonytal örömmel, dicsőséggel jelentették be, hogy elkészült, hogy alkalmas a védekezésre, a fertőzés megelőzésére. De, ha nem beszéltek róla, akkor is tudták, mert minden józan kutató tudja, hogy ez most ideiglenes győzelem. Ideiglenes dicsőség. Mert jöhet egy vírus mutáció és az ellen már újabb oltás, újabb vakcina kell.

Aki megnyeri a világbajnokságot, olimpiát, tudja, hogy győzelme ideiglenes, mert jöhet majd valaki, aki nála jobb, ügyesebb, erősebb és egyszer majd ő fog győzni. És a dicsőségét másnak a dicsősége felülmúlja.

A mennyei seregek sokasága azonban úgy magasztalja Istent, mint akiről tudják, hogy az Ő dicsőségét senki nem veszi el. Bárhogyan is próbálják emberek, bármennyire akarja is a Sátán, Isten dicsőségét senki nem veszi el. Ő mindenek felett van. Nemcsak minden földi valóság, hanem minden mennyei valóság fölött is. Dicsőség Istennek, ott, legfelül. Leges legfelül. Mi is így hódoljunk neki és így dicsőítsük az Örökkön örökké élő, mindenható, dicsőséges Istent!

A földön békesség! – Zengik tovább a mennyei seregek. Békesség? Ebben a világban nincs békesség! Ahol ember van, ott bűn is van. És ahol bűn van, ott nem lehet békesség! Mert ahol ember van, ott önzés is van. Ahol ember van, ott irigység is van. Ahol ember van, ott hatalomvágy is van. Ahol ember van, ott hazugság is van. Ahol ember van, ott különböző érdekek is vannak. Ahol ember van, ott nem csak ugyanarra vágyunk. Még akkor sincs békesség maradéktalanul, ha éppen egyedül vagyunk. Mert nem tudjuk kizárni a külvilágot az életünkben. Vagy, ha kizárják számunkra, akkor meg azért nincs békesség, mert a süket csendben, a mozdatlan változás nélküli környezetben szintén nincs békesség.

A békesség az az állapot, amikor minden a helyén van. A békesség az az állapot, amikor minden tökéletesen egymáshoz illeszkedik. A békesség ott van, ahol semmi ártó szándék nincs, hanem minden a maga rendje szerint mozog, él, lüktet, és betölti feladatát, rendeltetését. Így a halálban nincs békesség. A leégett házban nincs békesség. A szénne égett süteményben nincs békesség. A testvérek viszáltyában, a házastársak veszekedésében, a korrupcióban, a másé utáni vágyakozásban, a másik életének kihasználásában nincs békesség.

De Jézus Krisztus, az Isten Fia éppen azért jött, hogy helyreállítsa az Isten akarata szerinti békességet. Ahol nem bántja senki a másikat. Ahol a sebeket begyógyítják, a töréseket összeforrasztják. Ahol nem azt vesszük észre, ami szétválaszt, hanem arra tudunk figyelni, ami összeköt minket Isten színe előtt. Ahol nem letaposni akarjuk a másikat, hanem felemelni. Ahol nem a másikat kihasználva akarunk boldogulni, hanem mi segítünk a másik boldogulásában. Ahol megbocsátani akarunk, nem pedig bosszút állni.

Azért jött Jézus Krisztus, hogy Isten országának rendjét adja nekünk ajándékba. Azért jött, hogy békességet teremtsen bennünk, hogy mi is a békességet munkáljuk. És így, akik befogadják őt a szívükbe, Isten gyermekei lesznek. Isten gyermekei és nem a gonoszság fiai. Minél többen engedjük, hogy életünkben Jézus Krisztus teremtsen békességet, annál nagyobb lesz a békesség a földön.

Amikor pedig visszajön ítélni élőket és holtakat, eltöröl majd minden gonoszsgot. Mindent, ami az életet és a békességet megrontja. Ott leszünk-e akkor az ő oldalán, a békesség oldalán? Már most kérjük, és engedjük, hogy ő teremtsen békességet bennünk! Mert Isten akarata a földön is a békesség! Kerüljön minden a helyére, és maradjon minden és mindenki az Istentől rendelt helyén.

És az emberekhez jóakarata! – hangzott a betlehemi éjszakában a mennyei seregek sokaságának szózata, éneke. Az Isten Fia emberré létele, az Úr Jézus Krisztus születése Isten jóakarataról beszél. Mert azért jött Jézus Krisztus, hogy minket, az Istentől elszakadt embereket, visszavezessen a Mennyei Atyához. Azért jött, hogy megismertesse velünk Isten szeretetét. Azért jött, hogy az adósságainkat letörlessze. Azért jött, hogy segítsen nekünk élni, Isten jóságára rátalálva.

A bennünk levő bűn, hamisság, tévedésre való képesség miatt soha nem lennénk alkalmasak és méltók arra, hogy az örökkévaló Isten magához öleljen. De eljött az Isten Fia, hogy a bűneink büntetését magára vegye. Eljött az Isten Fia, hogy megmosson, megtisztítson minket minden szennytől, amivel bemocskoltuk életünket. Meghalt a golgotai kereszten, ahol kimondták ránk a halálos ítéletet, de Jézus Krisztusra lett az ítélet kitöltve. Egyedül Ő, a soha bűnt nem cselekedett Isten Fia vehette csak magára helyettünk az Isten büntetését. Ő magára vette, hogy nekünk életünk legyen. Élete árán vásárolt ki minket a Sátán, a bűn rabszolgaságából, hogy Istennek élhessünk!

Ebben mutatkozott meg legteljesebben Isten jóakarata! Ezért kérhetünk Tőle bármit. Hiszen a Fiát adta értünk! Ezért kérhetünk tőle kegyelmet, gyógyulást, szeretetet itt a Földön és a Mennyben is. Ezért sóhajthatjuk el minden gondunkat,

szenvedésünket, gyászunkat öneki. Mert örökké jóindulattal, jóakarattal van irántunk. Isten döntése, szándéka irántunk minden jóság és áldás.

Így jöhetünk ma este is elé: Uram, ajándékozz meg a te terved, bölcsességed szerinti jóval. Ajándékozz meg az Úr Jézus Krisztusban minden kegyelmeddel. Bontsd ki számomra jóakarated ajándékait! Bontsd ki számomra jó tervedet és igazságodat! Add, hogy telve lehessen Benned örömmel és hálaadással. Bármit készítettél is, bármin kell is átmennem: Hadd láthassam meg, hogy minden jó, amit Te teszel és szent a Te akarated!

Adja Mennyei Atyánk, a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, hogy be tudjunk karácsony este és életünk minden napján kapcsolódni a mennyei seregek sokaságának kórusába és mi is mondjuk: „*Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarated.*” Ámen

Záró imádság

Dicsőség, magasztalás, hálaadás, ujjongó dicséret illet Téged Örökkévaló Mennyei Atyánk, aki irántunk való jóakaratedből úgy döntöttél, hogy nem hagy minket a kárhozatban! Áldunk Téged, aki Szent Fiadat elküldted értünk ebbe a világba, hogy helyettünk viselje el a Te szent és jogos haragodat a bűn miatt! Magasztalunk Téged, akinek jóakarated, szereteted minden nap tapasztalhatjuk! Kérünk, adj nekünk nyitott szemeket, nyitott szívet, hogy minden nap újra meglásuk: milyen nagy a Te irgalmad és jóságod irántunk!

Kérünk, dicsőség Királya, teremts bennünk békességet! Kerüljön minden a helyére az életünkben. Bocsásd meg, hogy olyan sokszor semmibe vettük, felborítottuk a Te szent és bölcs tervedet, isteni rendedet. És nem vettük észre, hogy éppen azért van annyi háborúság az életünkben, azért nem találjuk a békességet, mert nem tudtuk elfogadni békességed rendjét. Szülj újjá minket a Te jótetszésed szerint, hogy békességedben élő, békességedet munkáló emberek lehessünk. A családjunkban is ugyanúgy, mint bármely közösségben, ahová rendeltél minket.

Tied minden dicsőség mennyen és földön! Nincs semmi és senki, aki meg tudná rabolni dicsőségedet! Ezért mi is alázattal borulunk eléd, Téged dicsőítünk, és neked akarunk szolgálni egész életünkkel. Köszönjük, amikor dicsőségedet ránk ragyogtatod! Köszönjük, amikor eredményeket érhetünk el, amikor boldog büszkeséggel nézhetünk arra, amit nekünk adtál képességeink, lehetőségeink által. Mégis kérünk, vigyázz ránk, nehogy azt higgyük, hogy a magunk erejéből értük el mindezt. Mert minden jó Tőled származik. Neked adunk hát dicsőséget minden ajándékodért, amivel minket megajándékoztál itt, a földön, Kérünk, Te tedd eredményessé a munkáinkat, Te tedd sikeressé fáradozásainkat, hogy azzal is Téged magasztaljunk.

Imádkozunk Urunk a szenvedőkért, a betegekért, az ünnepeken is dolgozókért és mindenkiért, aki bánattal, szomorúsággal, magánnyal kénytelen ünnepelni. Könyörgünk az egészségügyi dolgozókért, a járványban életüket mentőkért, vigyázz rájuk és segítsd meg őket. Ajándékozd meg kérünk őket a betegek gyógyulása feletti örömmel, hogy nem hiábavaló a munkájuk! Adj nekik is, és mindannyiúnknak békés, megszentelt, Téged dicsőítő karácsonyt! Ámen